

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. T.**, bytom K., právne zastúpeného JUDr. G., advokátom v B., proti žalovanému: **Miestny úrad Vrakuňa**, Šíravská č. 7, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Bratislava II č. j. OÚŽP-03/828/95/Kaş/Mar-3 zo dňa 28.7.1995, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 105/2009-39 zo dňa 7.7.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 105/2009-39 zo dňa 7.7.2009 **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením postupom podľa § 250d ods. 3 zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Bratislava II č. j. OÚŽP-03/828/95/Kaş/Mar-3 zo dňa 28.7.1995. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo zistil, že žalobca napádal prvostupňové správne rozhodnutie č. j. OÚŽP-03/828/95/Kaş/Mar-3 zo dňa 28.7.1995, v poučení ktorého bolo správne uvedené, že proti nemu možno podať odvolanie. Konštatoval, že žalobcovi toto rozhodnutie doručené nebolo, pretože nebol účastníkom správneho konania, no na žiadosť mu uvedené rozhodnutie doručil dňa 6.5.2009 Okresný súd Bratislava II a preto mal žalobca v zmysle poučenia podať proti nemu odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia. Žalobca miesto toho podal žalobu na krajský súd, čo však zákon neumožňuje (§ 250 ods. 4 OSP) a preto krajský súd konanie o žalobe podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil z dôvodu, že smerovala k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie žiadajúc jeho zrušenie. Dôvodil tým, že v žalobe síce uviedol, že mu predmetné správne rozhodnutie bolo doručené Okresným súdom Bratislava II, avšak takéto doručenie nemá oporu v zákone a nemožno s ním ani spájať žiadne právne účinky doručenia. Žiadal, aby bol krajský súd zaviazaný uložiť príslušnému správnomu orgánu povinnosť doručiť mu rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Bratislava II č. j. OÚŽP-03/828/95/Kaş/Mar-3 zo dňa 28.7.1995 v zmysle ustanovenia § 250b ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že uznesenie o zastavení konania o žalobe treba potvrdiť, hoci z iných dôvodov.

Podľa § 250b OSP ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí (ods. 2)

Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov (ods. 3).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného spisu krajského súdu a administratívneho spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 20.5.2009 domáhal preskúmania rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Bratislava II č. j. OÚŽP-03/828/95/Kaş/Mar-3 zo dňa 28.7.1995, ktorým bolo vydané stavebné povolenie na stavbu: „Rozšírenie TS 384 a NN výroby Bratislava – Prievoz“. V odvolaní proti zastavujúcemu uzneseniu krajského súdu sa domáhal uloženia povinnosti správneho orgánu riadne a v súlade s § 250b ods. 2 OSP mu doručiť predmetné rozhodnutie.

Rozhodnutie, ktorého doručenia podľa § 250b ods. 2 OSP sa žalobca domáhal, bolo vydané dňa 28.7.1995. V zmysle § 250b ods. 3 OSP je takýto postup možný len v prekluzívnej trojročnej lehote, ktorej začiatok sa viaže na deň vydania správneho rozhodnutia. V predmetnej veci je zrejmé, že táto prekluzívna lehota už uplynula (dňom 29.7.1998) a preto nemožno uložiť správneho orgánu povinnosť doručiť uvedené rozhodnutie žalobcovi. Uvedená trojročná lehota má za účel umožniť jednotlivcovi, pokiaľ získa informáciu o existencii rozhodnutia, resp. činností s ním spojených, aby mal možnosť zasiahnuť do príslušného správneho konania. Ako vlastníčkovi pozemku, ktorý mal byť dotknutý líniou stavbou nič nebránilo, aby v zákonnej 3 ročnej lehote vykonal potrebné úkony a nie aby sa domáhal nápravy až po jej uplynutí.

Vzhľadom na skutočnosť, že ide o lehotu prekluzívnu, odvolací súd musel konštatovať, že pre postup, ktorého sa žalobca domáhal, neboli splnené zákonné podmienky, na ktorých splnenie súd musí v zmysle § 103 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP prihliadať.

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto vzhľadom na uvedené a s poukazom na citované zákonné ustanovenia podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil uznesenie krajského súdu o zastavení konania ako vo výroku vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 246c ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. júla 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová